

آزمایشات انجام شده بر روغن شتر و کاربردهای کشف شده بر سلامت

زهرا طبرسی^{۱*}، سیدعلی اوسط حسینی^۲

۱. دانشجوی دکتری دامپزشکی دانشگاه آزاد ارومیه، ایران

۲. گروه دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران

مقدمه: مکانیسمی که در ساختار کوهان شتر قرار دارد بسیار پیچیده است و یکی از اسرار خلقت محسوب میشود. ماده اولیه در صنعت داروسازی و غذایی مورد استفاده فراوانی قرار می گیرد. ساختمان اصلی کوهان شتر بافت چربی و فیبری است از اکسیداسیون یک گرم چربی $g1/7$ آب تولید می شود. اکسیژن لازم اکسیداسیون از هوای تنفسی تامین میشود. پس می توان گفت کوهان شتر، مخزن آبی این حیوان نشخوارکننده می باشد. روش کار: طی آزمایشاتی که در دانشکده داروسازی اصفهان انجام شد، ماده ای به نام «اما اویل» از روغن شتر استخراج شده که در امور پزشکی، در درمان ریزش مو و آکنه پوستی، تاثیر بسیاری دارد. همچنین این روغن به علت نفوذ بالا و سریع در پوست و تاثیر بر فولیکول های مو تنها پس از گذشت ۲۰ روز باعث رشد مو های موش شد که می توان گفت در انسان نیز کاربرد خواهد داشت. بحث و نتیجه گیری: در کل روغن شتر برای درمان قطعی درد کاربرد دارد. روغن کوهان شتر معالجات دردهای مفصلی، آرتروز، رماتیسم، سیاتیک، گرفتگی عضلات و رگ به رگ شدگی می باشد. تاکنون در آزمایشات و کاربردهای پزشکی، عارضه ای جانبی از این روغن گزارش نشده است. در نتیجه کاربرد مواد کوهان شتر بر بشر پوشیده نیست و این خلقت الهی در درمان و سلامت بسیار کاربردی است. آرزو می شود کاربری های درمانی دیگری در راستای پزشکی کشف شود و برای بهبود امور سلامت تلاش شود.

کلمات کلیدی: شتر، روغن، سلامت

توان داروهای گیاهی در درمان تریکومونیاژیس پرندگان: مطالعه مروری

وحید کریمی^۱، امیر اصغری باغخیراتی^۲، مهدی کمیجانی^{۳*}

۱. دانشیار بهداشت و بیماری های پرندگان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

۲. دانشجوی دوره تخصصی بهداشت و بیماری های پرندگان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

۳. دانشجوی دوره عمومی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

mehdi_komijani@ut.ac.ir

مقدمه: تریکومونیاژیس پرندگان توسط یک تک یاخته ای تازکدار به نام تریکوموناس گالینه به وجود آمده و اغلب بخش فوقانی دستگاه گوارش کبوتر و قمری را درگیر مینماید. اگرچه امروزه از داروی مترونیدازول به صورت گسترده برای درمان تریکومونیاژیس پرندگان استفاده میشود، اما پتانسیل این دارو برای ایجاد اختلالات عصبی، سرطانزایی و همچنین بروز مقاومت های دارویی، توجه محققان را به استفاده از داروهای جدید، مخصوصاً با منشأ گیاهی جلب کرده است. روشکار: طی این مطالعه مروری اثر درمانی گیاهان درمنه، ترخون، وامپی، سیر، اسپند، کاری، شمعدانی عطری، آویشن باغی، گیلاس سورینام و علف هرز سربز بر تریکومونیاژیس پرندگان مورد مطالعه قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: بررسی های صورت گرفته نشان دادند اگرچه تمامی گیاهان مذکور دارای اثرات درمانی بر تریکومونیاژیس پرندگان میباشد، اما گیاهان درمنه، اسپند و سیر دارای اثرات درمانی بیشتر و در برخی موارد قویتر از مترونیدازول هستند. کبوتران تیمار شده با درمنه با دوز 25 kg/mg طی ۵ روز بهبود یافتند اما بهبودی آنان طی استفاده از مترونیدازول با همین دوز، ۷ روز به طول انجامید. تصور میشود که اثرات ضد تک یاخته ای گیاه درمنه، به وجود آلفا-توجون و اثرات مهاری آن بر گیرنده های گابا مرتبط باشد. مطالعات نشان داده اند که در صورت استفاده از عصاره آبی سیر (200 kg/mg)، میتوان طی ۵ روز به حذف کامل تروفوزوئیتها و بهبودی کامل پرندگان رسید؛ این در حالی است که درمان آنان با مترونیدازول (50 kg/mg)، ۷ روز به طول انجامید. حداقل غلظت مهاری مترونیدازول و عصاره ای آلکالوئیدی اسپند، طی ۲۴ ساعت به ترتیب برابر است با $50 \text{ ml}/\mu\text{g}$ و 15 ml . این امر نشان دهنده اثر قوی عصاره اسپند در درمان تریکومونیاژیس پرندگان است. اثر بخشی بالای گیاهان درمنه، سیر و اسپند در درمان تریکومونیاژیس پرندگان، بیانگر توان بالای گیاهان دارویی به عنوان جایگزینی مناسب برای مترونیدازول میباشد. اگرچه استفاده گسترده از این گیاهان، نیازمند بررسی های بیشتر است.

کلمات کلیدی: درمان، تریکومونیاژیس، گیاه.